

NEBRASKA

— Minulý týden utkal se senátor F. W. Bartoš jako představa výboru na pojišťující společnosti se svými kolegy, kteří zasedají na tomže výboru, v otázce podané jim předlohy, kterou žádá, aby každý zástupce cizí společnosti musel si v státní audienci vyzvednouti certifikát k provozování obchodu ve státě, a auditori jest dáno právo takový certifikát buď vydati anebo odopřiti. Předloha tato byla již ve výboru téměř poražena, ale Bartoš neustal a když dostala se do senátu, zahájil pro ni takový boj, že podařilo se mu konečně prosaditi ji takovou většinou hlasů. Ve své řeči pravil mezi jiným, kterak presidenti pojišťujících společností během služného až \$50,000 ročně, bydlí v nádherných palácích, vozí se v drahocenných ekvipážích a automobilech a za čí peníze? Za peníze dělníků, kteří pojišťují své životy, nebo skrovné majetky proti záhubě. Dnes to jest jednoduchá předloha, leč co nevidět, bude to částí politického programu stran. — Bartoš může si skutečně gratulovati k tomuto vítězství, neboť prosaditi předlohu, proti níž povstane vlastní jeho výbor a přední starí senátoři, to jest vítězství skutečně vzácné.

— Včera a dnes týden měl senát velmi na pilno s posuzováním zákona Ollisova, který se týká odhadování a sazby v jatkách. Záhy se ve směru tom rozpředla prudká debata, na které nejživěji předložili se senátor Bartoš, Ollis, Skiles, Hoagland a Morehead. Ollis sám mluvil ve prospěch podané jim předlohy, kterou odporoval i Skiles. Naproti tomu Hoagland navrhol jen kompromis a Bartoš a Morehead zaujali proti předloze vůbec stanovisko nepřátelské. Zmíněná předloha se mezi jiným přimlouvá za státní dozor na dobytčích a sice se strany státní železniční rady a dále za rychlé odstraňování dobytka pod hrozbou pokuty až do \$1000. Senátor Hoagland spolu s Bartošem poukázal na patrné ucházení se jatkářů se strany so-omaxů a o přiznání v senátě a taky bez obalu prohlásil, že způsob, jakým tato předloha byla v senátu podána, je senátu nedůstojným. Senátor Bartoš útočil zase prudec na státní železniční radu pro svou pomalou metodu, jakou vykonává je doprava jatečního dobytka. Měla-li by pak rada ona ještě nad jatkami dozor, pak by bylo se všim ještě hůře. Konečně pak prohlásil, že rada má více a důležitější práce vlastní. A již z toho důvodu žádá, aby předloha byla prostě položena na stůl. Senátor Morehead za stejné přimlouvá se z důvodu úsporného a tvrdí, že by projití předlohy té státní stát a tímto vlastně poplatníky ročních \$40,000. Připomíná pak, že dnes u nás dlužno mít na zřeteli jen politiku úspornou.

— V senátě byla předloha zákona, týkajícího se charteru města Lincoln, a to beze změny doporučená k příznivému vyřízení. — Do zákonodárny došla celá řada finančních položek, které mají býti schváleny. Na prvním místě činí se zámlka o služebnictvu pro guvernéra, pro které požaduje se \$2,500 ročně. Na orthopedický ústav požaduje se \$30,000; na ústav slepých v Nebraska City \$14,700; na normální koleji v Chadron \$31,000; na ústav v Beatrice \$31,000; státní knihovně \$23,200; vzhledně k tomu v Grand Island \$15,000. Státní univerzita obdržela o \$100,000 méně, než byla posledně slíbena, na stavbu nových budov.

— Guvernér Aldrich požádal v minulých dnech zákonodárny, by odhlasovala den 16. října jako výroční den farmářské výstavy. — V zákonodárné minulé týden vedle jiného bylo jednání o předloze, která se týká iniciativa a referenda. K němuž upřesněno se nedošlo. Pouze k nepatrné změně, týkající se dotazů mluvčího Kuhle a Hamiltona.

— Kotonova předloha, která se přimlouvá za to, by státní pojišťovací departament měl plnou moc v oblasti sazech a byl s to předejiti každé diskriminaci, byla doporučena ku projití. — Senátor Bartoš poslal před-

lohu proti telegrafním a telefonickým společnostem v případě působi škody anebo zúmyslného ničení cizího majetku. — Zákonodárna měla dnes týden tak na pilno, že si vůbec ani nevzpomněla na — otec vlasti — George Washingtona. — Práce, spojená s kontestem pp. Chas. Wertmana a poslance H. Scheeleho ze Seward Co., byla konečně vyřízena. Wertman si stěžoval na některé nesprávnosti, které se měly státi o volbách a, prohlásiv, že Scheele nezasedá v zákonodárné právem, předal celou záležitost legislatuře. Ta pak minulý týden rozhodla, že Scheele, poněvadž byl fádně zvolen, je zeeln na svém místě.

— Ze Schuyler se oznamuje, že pí. Hermína Filipová podala u distriktního soudu žalobu na rozvod od svého muže Josefa J. Filipiho. Tvrdí, že se za posledně provdala r. 1897 a že v posledních čtyřech letech krutě s ní a rodinou zacházel. — Pi. Lou Haydenová přijela asi před 14 dny z Alberta, Canada, do Nebraska City na návštěvu svých příbuzných se svou deernou. Tato se v minulých dnech náhle rozemohla a za dva dny přes všechnu lékařskou pomoc a péči zemřela. Zármutek matky lze si představití.

— V Chappell konaly se minulé týden zvláštní volby, kterými jednalo se o povolení bondů, potřebných k postavení vlastní vodárny a elektrárny. Bondy byly povoleny 75 hlasy proti 29, následkem čehož ku práci bude přikročeno ihned, jakmile se ustálí počasi.

VZPOMÍNKY Z VÁLKY ŠPANĚLSKO-AMERICKÉ.

Píše K. Šmrha.

(Pokračování.)

Dne 15. června, brzy po poledni, jsme vypluli z přístaviště San Franciscoho. Přišli se s námi ještě rozloučiti paní Křečková a pan Wilhelm Prošek a přinesli nám pomoranče a citrony na cestu. Ovce to prý má být zdravé při mořském cestování. To bude asi proto, že jest lehké a tedy se dá dále dohodit než jídlo těžšího druhu v té osudné době, která každého na lodi dříve nebo později zastihne. V zálibu loď jela tak hladce, že by jeden ani nevěděl, že se pohybuje. Toužebně jsme pohlíželi na město, od kterého jsme se stále dál a dále vzdalovali. V krátkosti nebylo s to rozeznati ani významnější budovy a po chvíli se podobalo malému hrádku, sedícímu na vršíčku. Byli jsme na palubě všichni do posledního muže a tam jsme stáli a se dívali tak dlouho, až jsme byli nuceni věnovat svou pozornost věcem důležitějším. Pokud jsme pluli zálibem Zlaté Brány, nicého jsme si nevšimli. Jakmile jsme však z Brány vypluli, počínaly se s námi děti věci strašlivé. Ač se zálib samotný nazývá Zlatá Brána, ta zahrada za ní jest v skutku proklátá. Sotva jsme do prostředku moře vyjeli, loď se povznela na výši vln a v druhém okamžiku houpala se nahoru, dolů. Najednou se vysunula do výšky strašlivě a zas ihned spustila se do hlubiny, že se zdálo, že musí již být až na samém dně, a pak zase nahoru se vyhoupla. Netrvalo to než krátkou dobu a většina mužstva byla zmrznutá všelijakými posunků, které se konají při mořské nemoci. Jedinou útěchou bylo to, že nebyly při tom žádné výjimky, neb prostý vojín a plukovník sám musel snášeti stejně nepříjemnosti. Večer toho dne, když jsme vyjeli, kdosi řekl se plukovníka, zdá-li jí nějak vychází a on mu na to odpovídal, že pohybuje s tou, protože přý může snad neopoklí. Všechno jiné však vycházelo. Stáli jsme kolem zábradlí, on se u nás tam věšil, a hleděl jsme, který nepatí loď. Ti lidé k zábradlí se nemohli dostat, stáli se námi a báseň přes nás a ti, kdo se již na to nebyli mohli postavit, věšeli se na peřiny a hásele, kam se dalo. Snad není nic trapnějšího, než u nás samotného nemoc a kdo ji nevěděl ani si nemohl představit, co tím zanechal. Než se jeden na druhý vydí, jest stálo v obavě, by loď někde nezastavila na skálu. Když pak mezi ty obrovské vlny vplývala a tou nemoc jest postížen,

jest jeho nejvřelejším přáním, by se loď na nějaké skále roztrfístila a udělala tomu všemu konec na dobro. Na začátku nemoce se člověk bojí, že z toho musí umřít, a pak později toho lituje, že umřít nemůže. Ta zná člověka vydrít! Vzdali jsme se snad všeho, co jsme v sobě měli, jen služby jsme se nevzdávali, a to proto, že to bylo nemožné. Byli mezi námi hrdinové, kteří se ničemu nechtěli poddati. Byli tam vysmíváčekové, kteří si ze všeho dělali legraci. Byli tam muži vážní, kteří na obyčejné křehkosti lidské pohlíželi s pohrdáním. Skrotilo je to všechny do posledního. Byli tak bezvládní jako malé děti. Věru, stálo to za podívání a byla to cená zkušenost, na kterou nelze zapomenouti. Trvalo to asi tak tři dny, než jsme se trochu zotavili a opět měli chuť k jídlu. Když to však přešlo, navrátil se nám apetit a žaludky, poněvadž byly fádně vytráveny, měly hlad jako vci. První starost vojáka jest o jídlo a proto, jak nám bylo možno věci té věnovat pozornost, starali jsme se bedlivě o to, aby se nám dostalo toho, co tělo sobě vyžadovalo. Avšak na celé cestě měli jsme s jídelnem největší obtíže a nesnáze. Za jedno bylo jídlo připravováno způsobem neobvyklým, neb bylo vařeno parou a bylo nechutné. I ta káva neměla chuti a jediná hodnota, kterou vlastnila, byla ta, že byla mokrá. Ani neví, byla-li to vina Boušova, že ji dohře nesemlel, anebo co jiného. Za druhé místnost, kde nám potravu byla dávana, byla tak malá, že nebylo možno tam sedět ani polovinu mužů naší setniny. Sestavili jsme se do řady a postupovali jeden po druhém a skutečně to trvalo někdy až hodinu, než se zadní muž k jídlu dostal. Nikdy nebylo jídlo v čas připraveno, neb kuchyně byly tuze malé na posluhu tolika mužstva. Abychom měli čím se bavit, když jsme tak dlouho museli státi v řadě, čekající, až přijde na nás řada, zpívali jsme. Složili jsme si píseň sami, která se hodila na naše poměry. Byla to píseň velice dojemná a zasluhuje, by byla zařaděna mezi moderní klasiky. Zněla takto:

Chci se najíst,
chci se najíst,
chci se najíst,
a to hned.

Opakovala se tak dlouho, než celá řada byla obsloužena, tak že někdy to bylo, možná, až stokrát. Stala se nám tak obyčejnou, že jsme se jí naučili docela na paměť a než byla cesta překonána, zpívali jsme jí bez not i bez textu. Měli jsme ještě dvě jiné písně, aby ten zpěv nebyl tak jednotvárný, a obě jsme složili sami. Docela žádná pomoc nám nebyla poskytnuta v jejich úpravě. Jedna zněla takto:

Tam na dně mořském jest díra,
jest tam na dně mořském díra,
díra jest tam na dně mořském,
nad dně mořským tam díra jest.
Píseň tato má dosti veršů, že se může zpívat, jak já vím ze zkušenosti, dle jak půl dne a snad v celém dne. Všechny verše jsou upraveny dle shora uvedených slov. Někdy se stalo, že jsme byli ve zpěvné náladě a tu někdy již začal. Několik druhů se k němu přidopilo a pak už tomu nebyl žádný konec. Podobalo se to indiánským válečným tancům, tak že, když již jedni nemohli, jiní nastupovali jejich místa, a šlo to, až byli přemoženi všichni. Jestli jedinou písničku si pamatují a ta zněla, jak následuje:

Padesát flásek visí na zdi,
padesát flásek visí na zdi —
vezmi jednu pryč od nich všech,
štyřicet levit žude tam na zdi.
Záleželo na to, mnoháli času se měla věnovat zpěvu, aby s tolika fláskami se začalo. Bylo-li na to jen dno, tak se mohlo začít s předsudností. Avšak, ustáli to trvat nel nějakou hodinu, pak se začalo s předsudností. Druhý verš zněl takto: Jeden flásku máš, než první. Třetí a jeden méně než druhý stá, až se všechny flásky se již snesly. Věru to bylo neobvyklé a jak horší se proti tomu, bylo, jako když říká otec na otce. Proto, když někdo začal pít, ti, kteří nemohli, šli hned na stranu a nevolali, co poledněho uesnil, raději měli, než aby hleděli tomu udělat konec. Taký nás při jídlu časem bavil

seržant Marion Walker. Byl to muž již starší, nevrlý a zlostný, jen jakým prehlík může být. Někdy nám kuchaři připravovali k snídani biskvity a ty nám tuze chutnaly, avšak nedostávali jsme je často. Když jsme zvěděli, že biskvity k snídani nejsou, a neměli jsme chuti na zpěv ani co jiného, otočili jsme se na seržanta. Jak uvedeno, jmenoval se Marion, a z toho se dalo snadno udělat Mary-Ann. Tak přišel k němu první muž pro svou porci a tázal se ho nevěnně: "Mary-Ann, jsou k snídani biskvity?" O na to zdvořile a litostivě odpovídal: "Ne, nejsou žádné dnes." Pak přišel druhý a opět se tázal: "Mary-Ann, máme k snídani biskvity?" A on odpovídal: "Ne, nejsou žádné." Přišel třetí a otázku opakoval a nad tím se milý seržant již začal hněvat. Proto mu odešel: "Ne, nejsou." Když další otázku opítoval, na toho už dopáleně zařval: "Ne." A když další opět mu stejnou otázku kladl, dosažen byl vřehol jeho trpělivosti, a on celý bez sebe na něho vyjel: "Ne. Ne. Nealyšels, co—jsem—už—padesátkrát—jiným—opakoval!" A druh milý, jakoby nie, ho lichořtivě ujistil, že nie podobného doposud neslyšel a odprosil ho, nač než celá věc skončena a již více neopakována, až zas někdy se k tomu naskytla vhodná příležitost. Ne jenom že se nám nedostávalo na jídle, ale byl i nedostatek vody k pití a ta, co byla, byla bez chuti. Voda k pití se sice převařovala z vody mořské a, když jsme ji dostali, byla vlažná a docela bez chuti. Dostali jsme ji každý jeden kvart denně a to stačilo na pití a na mytí. Proto jsme se málo myli a pili jen tolik, co bylo nutno. Mohli jsme se mytí ovšem ve vodě mořské, neb tam byly zavedeny sprechové koupele, avšak není-li čerstvá voda po ruce, kterou se může jeden opláchnout, ta slaná voda jest tak nepřijemně mazlavá a lepkavá, že jest lépe jít bez mytí. Mysleli jsme si: "Stejně dnes žádná návštěva nepřijde." Kdo byl při penězích, mohl si přilepšiti, neb se dalo od matrosů časem něco koupit. Mimo to byl na lodi opatřen vládou zřizovaný odbor, kde se prodávaly všelijaké zavařené lahůdky. Bylo k dostání všeho druhu ovoce, zelenina, masa, ryby a p. — Skladě bylo otevřeno každý den, jen asi dvakrát v týdnu a, když bylo, bývala tam nevidaná tlačenice, která trvala, až opět skladiště zavřeli. Toť byl důkaz, že strava, kterou jsme dostávali, byla nedostatečná. Přišlo to tak daleko, že jednoho dne vzal vojín svou porci našemu majorovi Stotenburgovi, aby se sám přesvědčil, jak s námi nakládají. Když pak to on viděl, nařídil, aby byla přinesena ze skladiště zavařená rajská jablka, a dostali jsme každý svůj podíl. Též pak na to bylo dohlíženo, abychom už hlad netrpěli. Jednoho dne jsem taky nosil zásoby z lodí nahoru do skladiště. Díra v lodi, z které nám byly věci podávány, nalézala se nedaleko od lůžka, kde jsem byl ubytován. Dali mi bedničku zavařených ustric. Vzal jsem ji a, když jsem popořel k svému lůžku, usnul jsem, abych se již mohl lépe uobepiti, neb mně stále klouzala z rukou. A bych si odpočinul, posadil jsem se na postýlku a tak nějak náhodou, jsem milou bedničku přikryl dekou. Ani neví, jak dlouho jsem tam seděl. Asi tak dlouho, možná, co by to vzalo dojít nahoru do skladiště a zpět. Snad jsem přemýšlel, co asi dělají doma, anebo a čemu podobněm. V tom jsem se upanovoval, že mám nosit potravu nahoru, a rychle vyshořím a vezmu si jinou bedničku od ilry a nesu ji nahoru. Pak jsem jsem tam odešel ještě několik. — Když byla práce odbyta, již došlo si shlednu ulehnout na lůžko a jaké bylo mé překvapení, když tu spatřím, že jsem zpanovněl nahoru odnesl první bedničku ustric, která mně byla dána. Co s ní si myslím, ihned mně už odpovídalo: "Ten voják smí." Snad tedy nepožádal biskvi, je jsem byl již zpanovnělým, abych směl jíst k věnuu došel až k trávě. — Vzal jsem milou bedničku a již se křehkostí jsem postěvil rozležel mezi 7 druhů, 3 per káhlů a zbydle 3 jsem si nechal pro sebe. Své ukrytí jsem pod lžku a celý den si ostříl chuť. Avšak večer,

Váš Bell telefon
spojí Vás
s 25,000 telefony v Omaze
s 120,311 telefony v Nebrasce
s 5,000,000 telefony ve Spoj. Státech
Nebraska Telephone Co.

F. C. BLISS, prodávac hovězího dobytka.
F. F. WELLMAN, prodávac vepřového dobytka.
Bliss & Wellman, komissionáři v dobytku.
Máme 200 letou zkušenost v obchodu tímto. Za správnost ručíme. Naše rada bude vždy dána v zájmu zastávatele dobytka a nikdy v zájmu jatek. Posloužíme každému spravedlivě a ručíme, že krajane obdrží největší cenu tržní, týž den panující dle jakosti dobytka. Zvláštní pozornost věnujeme dotazům krajanů.
F. F. Wellman jest Čech a proto obraťte se na něho s plnou důvěrou.
BLISS & WELLMAN,
Room 254 New Exchange Bldg., Union Stock Yards, So. Omaha, Neb.

JOSEPH BLISS & SON COMPANY,
komissionáři živým dobytkem.
230-232 New Exchange Bldg. SO. OMAHA, NEB
Telefon na vzdálenost (Long Distance) 300

Rádi bychom si získali pozornost pastorků a handlířů živým dobytkem na řadu, že firma J. Bliss & Son Co. je tože hlavaoví firma, která obstarává živé ovce a vlnu, ale i vašímu otci po mnoho let a že sami od r. 1894 plně uspokojíme každého, a v jiných obchodech, a tak si získáme si nejlepší pověst; řekněte svému příteli o svém zájmu o dobytka JOSEPH BLISS & SON CO. a ukážou se peníze, budete k obchodu spokojeni.

HARRY C. GARMAN, náš zaměstnanec od Dodge, mluvčí Český. 3711

Jos. L. Padrnos
právník a veřejný notář.
Spolehlivý zástupce u všech soudů. —
"ojistěte též proti obni a neoprávněným polepnostem."
Tel. Douglas 4425. 14-11
16. a William ulice, Omaha, Neb.

Jos. J. Panuška
1318 Williams ul., právě naproti Somnovu ležícímu krámu.
Pozemkové obchody v českém distriktu v Omaze, v South Omaze a v Benson. — Pošání a úrazové pojištění. **ABSTRAKTY NÁROKŮ. — VEŘEJNÉ NOTÁŘSTVÍ.**
Hodiny: Od 7 do 10 večeř a v sobotu od 3 hodin odp. do 8 hod. večeř. 5617
Tel. Doug. 6737. Přijďte kdykoli večeř.

Adolf A. Tenopír,
český právník a obhájce.
422 First National Bank Bldg.,
12. a Farnam ul., Omaha, Neb.
Tel. Douglas 1165. 3011

C. H. Kubát,
právník a veřejný notář.
V oboru svém zkušený. Spolehlivý zástupce u všech soudů.
403 Barker Block. 15. a Farnam
Tel. Douglas 6867. Omaha, Neb.

JOS. MARUŠKA,
* majitele elegantního hostince na rohu 14. a William ul., Omaha.
* Obětavě poslouží Vám znamenitým pivem, vlny, kofalkami a doudníky. Chutný luncch vždy po ruce.
Vzorné zařízení **HOSTINEO**
— vlastní —
Frank J. Smerád
16. a William ulice, Omaha, Neb.
Vřetavý Motázův ležák, jaký i pravý importovaný plánský stálo na čepu. — Korblová vlna a nejlepší liboviny prodává i ve velkém. — Chutný zákusky stále při ruce.

Minule-li koupit Mluvicí stroj neb rekordy, ušetřite peníze, když si dopíšete o ceníky a seznamy rekordů. Mluvicí stroje a rekordy zasílám vyplačené. České rekordy vždy, když vyjdou nové, mám na skladě.
Upozornění obchodníkům! Victor a Columbia. Můžete u nás obdržeti Zonophone rekordy a stroje za velkoobchodní ceny.
JOSEF JIRAN,
vyrábitel a obchodník s hudebními nástroji a hudebninami. 1333 záp. 18. ul., Chicago, Ill. 304

Snubní prsteny, pravé zlaté, ve velkém výběru má vždy na skladě
A. CECHA,
český hodinář
a zlatník v čís. 1248 Jiřího 13. ul., Omaha, Nebraska. 2711

Nejlepší a nejlepší místo pro občasnou hostinu
ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.
v čísle 1306 Farnam ulice.
Pravé importované pivo se značkou **PLEINER** s Modřanského pivovaru v Praze v Českéch. Hubran Muzikův pivovar v Praze. Vřetavý Motázův ležák stálo na čepu. — Korblová vlna a nejlepší liboviny prodává i ve velkém. — Chutný zákusky stále při ruce.

FRANK YUN
čestný obchodník a vlnář obchodník
řeznický a uzenářský obchod
v čísle 1306 J. K. ul., Omaha.
Dozvěte se, jaké dovedlo máva, nejlepší káhlů a — jsou nejlepší. Vřetavý Motázův ležák stálo na čepu. — Korblová vlna a nejlepší liboviny prodává i ve velkém. — Chutný zákusky stále při ruce.
Douglas 2482